न्यानां कुर्यात् कट्टनरोपचे । न च सारप्रदानन्तु त्रचा-मात्रन्तु शोधयेत्"।

ध्यय भाद्रे जर्लमी चनम् "नैक् ज्यायें हि धान्यानां जर्ल भाद्रे विकोचयेत्। मूलमातन्तु संस्थाप्य कारयेष्णजमो-च प्रस् ; भाद्रे च जलसम्पूर्णें धान्यं विविधवासकैः। प्रपीड़ितं क्षत्रायानां न पत्ते फलस्त्तसम्"।

श्रय भाग्यव्याविष्यर्हनसन्तः "वों सिहिः, युष्पदिभ्यो ननः। सिहा, हिमगिरिधिखरात् मञ्चकन्दे न्दुभवतशिखरतटात् नन्दनवनसङ्घाधात् परमेश्वरपरमभट्टारकः भन्नाराजाधिराजश्रीमद्रामभद्रपादा विक्रियनं समुद्रतटावस्थितनानादेशागतयानरकोटिखचायगर्थं खरतरनव्यरातिती व्यक्तसमूर्श्व लाङ्गू लं जीलागमनसञ्ज तयातवेगावधूनपर्व्यतयतं परचक्रप्रमयनं पवनस्रतं श्री हनूसनमाशापवित व्यक्तयाने व्यक्तगोत्रस्य श्रीमतोऽस्वस्य
व्यक्षर्हिने राता भोन्या उटा गाश्चिया भोन्यी गान्त्री
द्रोदी पार्व्हरसुकी महिषासुक्ति भूलिस्द्रस्य मर्ग्डूका
द्राद्रयः तालजङ्काः चटकशुक्तश्वरस्य स्वस्वभूभिकावराह्रपतङ्काद्रयः स्वीं प्रक्षोपपातिनो यदि त्यदीवयचनेन्
न त्यञ्चनि तदा तान् वज्जलाङ्गू चेन ताड्विपप्रचीति।
क्षो द्रां भीं मीः नमः"।

मतानरे धान्यव्याधिखण्डनमन्तः "खों णिडिः, गृद्यादेथ्यो नमः । श्रीरामचन्द्रवरणेथ्यो नमः । खिलिः, द्विरा-गिरिणिखरात् गद्धकन्देन्दुधवलिण्डातटात् नन्द्नवन-मद्धामात् परमेश्वरपरमभट्टारकमचाराजाधिराजची-मद्रामभद्रपादाः कुण्यिनः सन्द्रतटायित्यतनानादेशाग-तथानरकोटिन्नचायगग्र्यं खरतरनचरातितीद्श्वहस्तपू-र्षु माद्गूनं जीनागमनमस्युत्रवातवेगावधूतपर्यतकातं पर-षक्रवम्यमं पवनस्तं चीमन् चृत्रवस्तान्तापत्वदः, ज्यसक्यामे क्षमुक्तगोत्रस्य श्री अस्वस्य ग्रन्थण्डचेते भोमा--भोम्यो--पाण्डरस्खी-गान्यो-धृतिष्द्वप्रादिराग- च्छलेन विष्ठि नाम राज्यभी सप्त प्रवानादाय विविधविद्यं समाचरन्द्रविष्ठते, ददं मदीयणासनिल्खनमयगम्त्र तां पापराच्यभीं सप्रवान्ध्रयां वज्रदण्डाधिकलाङ्क लदण्डः खरतरनचरेंच विदार्थ दिच्यस्पद्धे लवसान्ध्रयो सग्ड्यः प्रयिचेहि, यदात्र त्वा च्यमपि विचन्द्रते तर्इ त्वं विधरिया पिला प्रवतेन माला चाञ्चनया गप्तव्योऽसीत्यन्यथा नाहं प्रभून त्वं स्टल द्रित चीं घां घीं घः"।

इसं सन्तां विस्वत्रयहिके में त्रिक्षीदे खिखित्वा क्रिक्षेणी-दिख्यारे चेज्रही मान्यां श्रासमध्ये मझरीपु बन्धयेत् । पाटान्तरञ्ज खिखित्याऽ सक्षोमें त्रक्षन्तां मस्येषु बन्धयेत् । न व्याधिकीटिहिं जागां सयं तत्र भवेत् वाचित्''।

श्रय जलर वास्म । श्राधित कािक चैव पात्यस जलर-चर्णम् । न कतं येन मूर्लेश तस्य का श्रस्तवासना । यथा कुलाधी कुरूते क्षा कस्त्रीपरिरचणम् । तथा संर-चयेत् वारि शरत्काले समागते ।

चय कार्त्ति कसंक्षानयां नलरोपणस् 'ध्यटप्रवेशसंक्षान्यां रोपयेन् नलं तथा। केंद्रारेभानकीणे च सपतं कपकः
ग्रुचिः। गन्धेः पुत्रीच धूपैच गुक्तवस्त्रीविधेषतः।
पूजियत्या नलं तत् पूजियेद्वान्यवृच्चकान्। दिवसक्तञ्च नै
वेद्यं पायसञ्च विभेषतः। तती द्वात् प्रयक्षेन तालाप्रिश्यसेप च''। तत्र सन्तः। "बालकास्तव्या दृद्धाः
सन्ति ये धान्तवृच्चकाः। स्त्रीविद्या किनदा या सगदा
निर्गदाच ये। आज्ञ्या भीनसेनस्य रामस्य च पृथोपरि।
ताव्हिता नलद्यक्षेन मर्जे स्युः समप्राच्यताः।
सुमपुष्पत्यसासाय फलन्त्यामु च निर्भरस्। सस्या भवन्तु
क्रवका धनधान्यसम्बिताः। रोपयित्या नसं चेन्ने सन्त्रीयानेन च तमात्। धान्यद्विद्धं परां प्राच्य नन्दिन्ति
कषका जनाः। नलन्तु धटनंक्रान्यां स्रोत्ने नारोपयन्ति
ये। विषमा वस्त्रपुष्पाच तेषां स्त्रुचिन्यज्ञातयः"।

वय मार्गे सिटियहणस्। "ततो मार्गे त समासे केदारे

गुभवासरे। धान्यस्य लवनं कृष्यात् सार्वसिट्दयं गुचिः।

गन्धैः पुन्नेय घूपैय नैवेरीधान्यस्मकान्। पूजियत्वा यथाः

न्यायभीगाने लवनं घरेत्। ततस्तत्कक्ते कत्वा सम्मुखं

गीर्षकान्वितस्। न स्मृद्दा कमिय कापि वृज्जेन्तीनेन

मन्दिरम्। सप्तयद्यां ततः पादं दस्ता सस्यनिकेतने।

प्रियण्य स्थापयेसन् पुष्पगन्वादिप्जितम्। न स्थियः

इश्ं सुर्थात् कदाचिद्वरुपीपयोः। स्रोधे सिटियहो